

Tillhör § 2, bilaga A1

Ärende 2

”Stockholms miljöprogram 2007-2010” Svar på remiss från Stadsledningskontoret.

FSN 2006-04-06

Rolf Könberg m fl (m)
Björn Ljung m fl (fp)
Mats Rosén (kd)

Förslag till beslut

att som svar på remissen anföra

Ett miljöprogramms främsta syfte är att styra och samordna stadens verksamheter i en miljövänligare riktning. Med ett fåtal tydliga och konkreta mål kan stadens samlade miljöpåverkan kontrolleras och mätas. Tyvärr är det förslag som majoriteten föreslår både för omfattande och vagt utformat för dessa ändamål. Oförmågan till prioriteringar är tydlig hos den nuvarande majoriteten. För att stadens miljöprogram ska bli ett användbart dokument i stadens utveckling måste staden visa förmåga att prioritera.

De mål som föreslås av borgarrådet är i alltför hög grad inriktade på att reglera privatpersoners och företags beteenden. Det är en olycklig fortsättning på den redan i gällande program inslagna, tillväxtfientliga vägen och ett avsteg från de bättre avvägda bedömningar som låg till grund för den förra majoritetens arbete. Därutöver är förslagen i majoritetens miljöprogram inte mätbara i den utsträckning som är önskvärt vilket gör förslaget till miljöprogram än svårare att använda sig av.

Ekonomisk tillväxt är en förutsättning för att öka välståndet och för att målet om ett långsiktigt hållbart samhälle ska uppnås. Det finns inget motsatsförhållande mellan tillväxt och ett modernt miljötankande. Tvärtom visar all erfarenhet att just tillväxt leder till en renare miljö. Utgångspunkten bör därför vara att miljöarbetet ska bedrivas i samarbete med det lokala näringslivet.

Stadens verksamheter bör därför gemensamt vara inriktade på att främja ekonomisk tillväxt. En av stadens viktiga uppgifter är att tillgodose de olika behov som föreligger i en dynamisk och växande storstad. Ska Stockholm fortsätta att växa, ställer det krav på nya bostäder, arbetsplatser, vägar, spår, flygplatser och terminalplatser. Stockholmsregionen behöver satsningar inom alla dessa områden för att även i framtiden fungera som tillväxtmotor för Sverige.

Stadens olika program, däribland miljöprogrammet, syftar till att uppnå en hållbar tillväxtutveckling. Genom en hållbar utveckling blir Stockholm än mer attraktivt för både den enskilde, företag och organisationer. Vägen dit är en politik där sambanden mellan hälsa och miljö, ekonomisk utveckling och ekologiskt ansvar lyfts fram. På lång sikt kan effekterna av en offensiv och ambitiös miljöpolitik ge ett tydligt kvitto i form

av minskade samhällskostnader. Det är därför viktigt att miljöprogrammet integreras i stadens arbete och blir en del i alla stadens bolagsstyrelser och nämnder. Ambitionen måste vara att vi ska ha uppnått en bättre miljö efter programperiodens slut.

Det bör åter påpekas att ett av stockholmarnas största miljöproblem är den lokala tryggheten. Varannan invånare känner obehag när de går ensamma genom sin stadsdel under dygnets mörka timmar. Var tredje upplever att det finns problem med skadegörelse, stölder och inbrott i området där de bor, och var femte upplever problem med misshandel och övrigt våld. Uppenbarligen är stockholmarna mer bekymrade över sin trygghet än något annat miljöproblem, och här bör staden vidta åtgärder för att möta medborgarnas oro. Staden måste prioritera att förbättra den miljö som invånarna lever i. Stadsmiljön måste bli bättre upplyst, bättre städad och tryggare.

Ett återkommande mål inom de olika målområdena är påverkan på medborgarnas beteende. Vi vill därför påpeka att opinionsbildning i livsstilar inte är en kommunal uppgift. Ofta är de val som förespråkas av miljöskäl dyrare än alternativen; många anger sig vilja handla ekologiskt eller kravmärkt, men många väljer ändå bort dessa varor och tjänster av ekonomiska skäl. En av de bästa åtgärderna för att påverka just hushållens val av miljövänliga produkter är därför att stärka medborgarnas köpkraft genom att sänka skatterna. Staden ska inte ägna sig åt opinionsbildning, däremot bör staden som aktör föregå med goda exempel. Stadens fordonspark bör vara miljövänlig och i stadsplaneringen bör åtgärder för såväl en tryggare stadsmiljö som ökad framkomlighet för gång- och cykeltrafikanter arbetas in.

Vi anser därför att följande ändringar av texter och mål behöver göras av miljöförvaltningens förslag:

1. Miljöeffektiva transporter:

Stadens fordonspark måste vara avpassad för att klara av att sköta de uppgifter och mål som hör till den kommunala kärnverksamheten. I den mån detta är förenligt med ambitionen att vara ”miljöfordon” skall hänsyn tas till mål 1.4. Dubbdäck räddar liv. Andra åtgärder för miljöförbättringar än minskning av dubbdäcksanvändningen, exempelvis bullerdämpad asfalt, måste därför vidtas.

Utmaningen är att minska trafikens negativa miljöpåverkan utan att minska människors framkomlighet, bland annat genom ny teknik, bättre logistik, tätare bebyggelsestruktur samt ytterligare förbättringar av infrastrukturen inklusive kollektivtrafik, cykelvägnät och gångvägar. Det kanske största problemet avseende transporterens miljöpåverkan är att vi i Sverige har en relativt gammal fordonspark. Förändringar i skattereglerna kring bland annat tjänstebilar skulle underlätta förnyelsen av fordonsparken och därmed förbättra transporterens miljöpåverkan.

Mål 1:1 ersätts med målet

”Andelen utsläpp från trafiken ska inte öka per invånare.”

Mål 1.3 och 1.5 utgår.

Delmål 1.6.2 utgår.

2. Gifffria varor och byggnader:

Staden ska arbeta för att amalgam tas om hand på ett miljöriktigt sätt. Alternativ till koppar i tappvattensystem kan prövas under förutsättning att alternativen inte är kostnadsdrivande och innebär risk för nya miljöproblem. Det bör dock understrykas att koppar måste kunna användas vid såväl byggnation som restauration av hus i Stockholm.

Mål 2.2 omformuleras till ”De varor och tjänster som stadens förvaltningar och bolag köper in ska, där detta inte står i konflikt med uppgiften att leverera god kvalitet till lågt pris, vara miljöanpassade samt uppfylla kraven för oberoende miljömärkning där sådan finns.”

Mål 2.4 omformuleras till ”Andelen ekologiska livsmedel som stadens förvaltningar och bolag köper in skall vara minst 20 procent, så länge detta inte kommer att stå i konflikt med uppgiften att leverera god kvalitet till lågt pris.”

Mål 2.3 och 2.5 utgår

3. Hållbar energianvändning

Målens konsekvenser för medborgare, företag och för stadens verksamheter är inte tillräckligt belysta. Procentsatserna behöver därför utredas vidare. Den miljömärkning av el som idag finns diskvalificerar ett av de absolut bästa tillgängliga energislagen, nämligen kärnkraften. Därför bör inte bruket av förment miljövänlig elproduktion premieras.

Mål 3:1 omformuleras till:

"Förbrukningen av fossila bränslen för enskild uppvärmning och närvärme ska minska genom anslutning till fjärrvärme och effektiviseringar."

Mål 3:2 omformuleras till:

Energianvändning för värme i stadens egna byggnader och anläggningar ska minska. Elanvändningen ska minska för stadens egna bolag och förvaltningar.

Mål 3:3 omformuleras till:

"Energianvändning för el och uppvärmning inom stadens egen verksamhet ska effektiviseras."

Mål 3:4 omformuleras till:

”Stadens förvaltningar och bolag ska verka för att el för produktion av fjärrvärme ska minska och att andelen ej förnybara bränslen i fjärrvärmeproduktionen minskar.”

Mål 3.6 och 3.7 utgår.

4. Hållbar användning av mark och vatten

Stockholm kan och bör växa ytterligare. Utrymme för nya bostäder kan skapas både genom att bygga på höjden och genom förtätning. Det måste dock finnas möjligheter att bygga nya bostäder och ny infrastruktur även på områden som idag inte är bebyggda. Det är inte för nämnden rimligt att kräva att de arrendatorer staden har ska övergå till ekologisk produktion.

Målen 4:1 och 4:2 utgår och ersätts av ett mål:
"Byggande bör i första hand ske på redan exploaterad mark."

Mål 4:3 utgår.

5. Miljöeffektiv avfallshantering

Den miljöeffektiva avfallshanteringen får inte tillåtas leda till att oönskade sidoeffekter uppstår. Hushållens biologiska avfall kan med fördel energiåtervinnas genom förbränning. Den miljöeffektiva avfallshanteringen måste ha ett klart fokus: det farliga avfallet. Det är inte för nämnden rimligt att kräva att de arrendatorer staden har ska inrätta storskalig kompostering av matavfall.

Mål 5.2 och 5.4 utgår.

6. Sund inomhusmiljö

Målen för en sund inomhusmiljö får inte innebära att en ny hämsko läggs på möjligheterna att bygga bostäder i innerstaden.